

Beretning o. lovf. om apoteksvirksomhed

ad § 6

Ingen bemærkninger.

ad § 7

Ingen bemærkninger.

ad § 8, stk. 2

Et tilsvarende hensyn som nævnt i § 4, stk. 4, gør sig gældende her – omend i mindre grad. Spørgsmålet om tab for den apoteker, der skal afgive udsalget, må kunne forhandles i det særlige forhandlingsudvalg, der er nævnt nedenfor.

ad § 9

Ingen bemærkninger.

ad § 10

Ingen bemærkninger.

ad § 11

Se særligt bilag: »Lægemedelforsyningen til landbruget«.

ad § 12, stk. 1, nr. 1 og 2

Ingen bemærkninger.

ad § 12, stk. 1, nr. 3, og stk. 3

En til stk. 3 svarende bestemmelse findes ikke i gældende lov, og der er ikke behov for den. Den indebærer et urimeligt indgreb i en apotekers ret til at yde sine kunder den service så hurtigt, det er muligt, at efterkomme et ønske om et magistrelt produkt.

I fortsættelse af bemærkningerne til kap. 5 vedrørende apoteksproduktionen er det naturligt, at en del af de i henhold til lægemiddellovens § 49 registrerede apoteksfremstillede lægemidler udgår som led i en »oprydning« i sortimentet.

Sådanne præparater vil i en del år frem i tiden blive efterspurgt af læger og publikum og vil derfor overgå til at være »magistrelt fremstillede lægemidler«.

Med den gældende lovgivning vil dette indebære en magistrel taksering og en etikettering med fuld deklaration. Det vil af patienterne og lægerne givetvis blive opfattet som helt uforståeligt og uforklarligt, hvis præparaternes fremtræden i henseende til navngivning m.v. ændres så radikalt. Det er også givet, at der vil opstå mange sikkerheds-

mæssige problemer ved patienters og institutioners håndtering af disse lægemidler.

Derfor er det en absolut forudsætning for, at en »oprydning« i § 49-sortimentet kan foregå uden problemer for patienterne, at der gennemføres en ændring i lægemiddelloven, der tager sigte på at løse problemet på en for apotek og patienter hensigtsmæssig måde. Danmarks Apotekerforening har fremsat forslag til denne ændring overfor indenrigsministeriet. En ændring, som også Amtsrådsforeningen/sygehusapotekerne ønsker.

ad § 13, stk. 1

Ordet »kan« rejser tvivl om viljen fra ministeriets side til at opretholde den decentrale produktion, der er af væsentlig betydning for uddannelse, beskæftigelse og forsyningssikkerhed – se særligt bilag herom.

§ 13 stk. 1, bør derfor ændres til: »Bevilning til at drive et apotek omfatter endvidere ret til . . .«

ad § 13, stk. 2

Ingen bemærkninger.

ad § 14

Der er tradition for offentligt indseende med apoteksproduktionen. Afgørende er, om det kan ske på en sådan måde, at man *både* kan tilgodese hensynet til det offentliges indseende og til den smidighed, der må være og de vilkår i øvrigt, der gælder på et konkurrencepræget marked. Ellers vil den prisrimelige apoteksproduktion hurtigt gå til grunde.

Konkurrencen omfatter den udenlandske industris markedsføringsindsats, der er af langt større omfang end de danske producenter.

Til målsætningen, som den er anført i § 14, er der som sådan ingen bemærkninger, men det savnes nærmere beskrevet, hvorledes »den fornødne samordning af fremstillingsvirksomheden« skal forestås.

Ordet »samordning« er upræcist. Det bør alene tage sigte på at sikre identiteten af produkterne (populært sagt, at Magnyl på et sygehusapotek og på et privat apotek er det samme), *ikke* en styring (fordeling af produktion mellem sygehusapotek og privat apotek).

Der er ikke i det hidtidige samarbejde mellem repræsentanter for sygehusejerne og Danmarks Apotekerforening konstateret stør-